

Antonín Missberger - scénář k rozhlasové reportáži

Začátek (znělka): Das Riesengebirgslied 0:24-0:40 <https://www.youtube.com/watch?v=dOkLKa31jc0>

00:12-00:31

„Jmenuju se Antonín Missberger a narodil sem se 28. listopadu 1945, a to přímo v Maršově 3, číslo 45... a je to tenhle ten dům, tady jsem se narodil.“

Vstup č. 1

Takto se nám představil náš pamětník, národností Němec. Byl nejmladší ze čtyř sourozenců a jeho rodina žila v Krkonoších po mnoho generací. Měli malé hospodářství, otec pracoval v místních papírnách a hlásil se k levicovým sociálním demokratům. Z jeho vyprávění víme, že v rodině tehdy probíhaly spory ohledně postoje k Hitlerovskému Německu.

06:54-07:11

„I v té, rodině, která byla početná, docházelo k velkým diskuzím mezi nima a to dost vášnivejm diskuzím, protože podléhaly samozřejmě nějaký atmosféře, která v té době byla vyvolaná“

Vstup č. 2

Válku rodina přečkala bez velkých komplikací, ale události v roce 1945 jí poznamenaly. Všichni příbuzní byli nuceni odejít. Tatínek pana Missbergera však díky své nepostradatelnosti v zaměstnání mohl zůstat.

Pan Antonín byl v Praze, přesněji v Dejvicích, v době povstání studentů proti režimu. Stěžovali si na staré pokoje a na to, že neměli světlo. Studenti demolovali koleje a proběhl i průvod na Strahově, kde zasahovala i policie. Spousta jich přišla o život.

13:28-14:08

„Já jsem byl na koleji v Podolí, no prostě to vím úplně přesně a samozřejmě jsme se šli okamžitě- byli jsme zvědaví. Viděli jsme to. Na kolejích na pokojích byli jenom drátáky, no pořad nebyli zablokovaný. Nahoře u rozhlasu jsme se dívali přes Václavák dolů a když začali střílet, tak jsme se samozřejmě schovali do nějakýho obchodu. No zážitek na celý život, bohužel né moc dobrej.“

Vstup č. 3

Každý pracovník byl prověřován. Prověřovali je zaměstnanci, kteří ani nevěděli, co prověřují. Pan Missberger pracoval v továrně u složek výrobku materiálů a doba výroby.

16:41-17:52

„A my jakožto technický pracovníci, jsme museli být prověřovaný, jestli jsme vhodný vůbec tu funkci vykonávat, takže mě třeba prověřoval člověk, kterej té práci ani nerozuměl. Nastoupil jsem do oddělení, nebo prošel jsem nejdřív celou továrnou, takový kolečko. Byl jsem ve vývoji, v prvovýrobě, na montáži v oddělení s technologií a pak jsem šel ke snižování pracnosti.“

Vstup č. 4

Pan Missberger, by vám rád sdělil posláni.

1:29:11-1:29:35

“Ať nezanedbávají vzdělání, to je největší hrob. Chtít vědět, ptát se, chtít vědět to je důležitý. A druhej pro život, zvládnout problém, nemluvit o něm, ale zvládnout problém. POkud nastane, tak ho řešit a zvládnout.“

Konec (znělka): Písnička zazpívaná Panem Missbergerem 1:13:40-1:40:00